

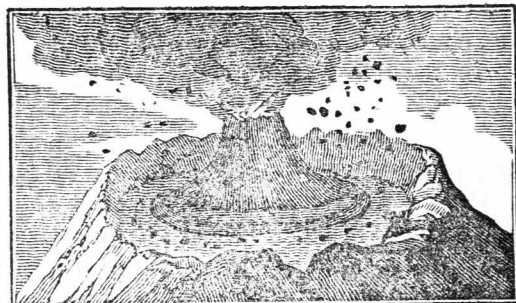
Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΒΑΣΤΑΖΟΣ.

ΜΕΓΑΣ τις Πολωνός μονάρχης, εύρισκόμενος εἰς τὸ κυνήγιον, ἔφυγεν ἑξαφνα ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, καὶ κάνεις δὲν ἤξευρε ποῦ εἶχεν ὑπάγειν· μετ' ὀλίγας ἡμέρας εύρηκαν αὐτὸν οἱ αὐλικοὶ του εἰς μίαν ἀγοράν, ἐνδυμένον ὡς βασιτάζον, καὶ ἀχθοφοροῦντα δι' ὀλίγα λεπτά. Εἰς τοῦτο μεγάλως ἐπαρξενίσθησαν, καὶ κατὰ πρῶτον ἀμφίβαλαν εἰάν ὁ βασιτάζος ἦτον ἀληθῶς ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης. Τέλος πάντων, ἐτόλμησαν νὰ παραπονεθῶσιν, ὅτι τὸ σον μέγα ὑποκείμενον ἐξηυτελίσθη διὰ τοιούτου χαμερπῆς ἐπιτηδεύματος. Ἡ μεγαλειότης αὐτῆς, ἀκούσας, ἀπεκρίθη οὕτω·—“ Ἀληθινά, κύριοι, τὸ φῶρτίον, τὸ ὁποῖον ἐπαραιτήσα, εἶναι πολὺ βαρύτερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον με βλέπετε νὰ σηκώνω ἐδῶ· τὸ βαρύτερον φῶρτίον εἰς τὴν ἀγοράν ταύτην δὲν εἶναι πλὴν ἄχυρα ὡς πρὸς τὸν κόσμον, ὅστις ἀρχήτερα με καταβάρυνε. Πλειότερον ἐκοιμήθην εἰς τέσσαρας νύκτας παρ' εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς βασιλείας μου. Ἀρχίζω νὰ ζῶ, καὶ νὰ ἦμαι βασιλεὺς τοῦ ἑαυτοῦ μου. Ἐκλέξετε ὁποῖον ἀγαπᾶτε. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, ὅστις εἶμαι τόσον καλὰ, ἤθελεν εἶσθαι μανία νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν αὐλήν.”— Ἄλλος τις Πολωνός βασιλεὺς, ὅστις διεδέχθη τὸν φιλοσοφικὸν τοῦτον μονάρχην καὶ βασιτάζον, ὅταν ἔβαλαν εἰς χεῖράς τε τὸ σκήπτρον, ἐξεφώνησε,— “Κάλλιον εἶχα νὰ ἐλαίνω κωπίον.” Ἀίφρορα ὁμοια τούτων ἀνέκδοτα μᾶς παρουσιάζουν τῆς Πολωνικῆς μοναρχίας αἱ ἀκαταστασίαι· οἱ Πολωνοὶ μονάρχαι ἦσαν πολλάκις φιλόσοφοι· ἀλλὰ, καθὼς εἶναι οὗτος ὁ κόσμος, ὁ καλὸς φιλόσοφος δὲν ἐκβαίνει πλὴν μετριοῦ βασιλεὺς.

ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΣΟΤΒΙΟΥ ΤΟ 1835.

Τὴν 13ην Μαρτίου, 1835, ἠγοίχθη νέα τρύπα εἰς τὸν Βεσοῦβιον, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξωρμούσαν καπνὸς καὶ πέτραι. Τὴν 14ην, ὁ πάτος τοῦ νέου τούτου κρατήρος ἐφαίνετο πεφωτισμένος ὑπὸ φλογῶν ποικιλοχρῶν, καὶ θόρυβός τις φοβερός ἀντηχοῦσεν ἀπὸ ἑσῶθεν. Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, δύο ἀνοίγματα ἢ σχισμαὶ εἰς τὸν παλαιὸν κρατῆρα ἀνέπεμψαν ποσότητα τινὰ καπνοῦ καὶ φλογός. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἐλογίζοντο νὰ προμηνύωσι μεγάλην τινὰ προσεγγίζουσαν ἐκρηξιν.

Τὴν 2αν τοῦ Ἀπριλίου, εἰς τὰς δύο μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἦσαν τόσον σφοδραὶ αἱ ἐκρήξεις τοῦ ἡφαιστίου, ὥστε οἱ πέντε κρατῆρες ἔγιναν διὰ μᾶς ἄφαντοι, ἐνῷ εἰς τόπον αὐτῶν ἠγοίχθη ἀχανὴς ὃ φοβερός κόλπος. Πέτραι ἀναμιμέναι,

ὑπερμεγέθεις, ἐρρήχνοντο ὑψηλότατα, καὶ κατέπιπταν εἰς τὰς πλευράς τοῦ ὄρους. Κατ' εὐτυχίαν, ἡ ἐκρηξίς αὕτη ἦτο συντομωτάτη, διόλου παύσασα εἰς τὰς ἑξ ὥρας τὴν αὐτὴν ἐσπέραν.

Τὸ μέγα πλῆθος τῆς ἡφαιστίης ὕλης, ἡ ὁποία ἐξερρήχθη κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο τούτων ἐκρήξεων, καὶ ἦτις ἔκειτο συσσωρευμένη πέριξ τοῦ νεοσχηματίστου κρατήρος, ἔπεσε τὴν 21ην Μαΐου, μετ' ὀλίγον θόρυβον, εἰς τὸν ὑποκάτω κόλπον· πάραυτα δὲ μετὰ τοῦτο ἀνέβη παχὺς καπνὸς εἰς εἶδος στήλης, ἡ ὁποία ἐφαίνετο νὰ φθάσῃ ἕως τὸν οὐρανόν. Δὲν ἠυπόρεσεν ὁμως νὰ κρατήσῃ πολλὴν ὥραν τὴν κατὰ κάθετον ταύτην θέσιν· σφοδρὸς ἄνεμος ὥθησεν αὐτὴν πρὸς δυσμὰς, ὃ μετὰ δύο ὥρας ἔγινεν ἄφαντος. Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐσπέρας ταύτης ὃ νυκτός, ὁ Βεσοῦβιος ἐξέπνεεν ἀνυπόφορον ὁσμὴν θείου.

Διὰ τινὰς ἡμέρας μετὰ ταῦτα, δὲν ἐξέβαλε τίποτε πλέον τὸ ἡφαιστίον παρ' ὀλίγον καπνόν· ἀλλ' αἰφνιδίως, περὶ τὰς ἑπτὰ τὸ ἐσπέρας, ἠκούσθη κρότος φοβερός, καὶ σφοδρὸς τις ἀναμιμένων ὕλων ἐφάνη ἐξερχόμενος τῆς κρατήρος. Τὸ μέγεθος τοῦ πυρίνου τούτου σωροῦ ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃ τις· ἀλλ' ἐγέμιζεν ὅλον τὸν κρατῆρα, ὅστις ἦτον ὑπὲρ τοῦ 900 πήχεις τὴν διάμετρον, καὶ ἀνέβη εἰς περίου 550 πηχῶν ὕψος. Οὐσίαι καίόμεναι, αἵτινες εἶχαν ὀρηχθῇ ἔξω εἰς τὸ διάστημα τοῦ σπαραγμοῦ τούτου, ἔπεσαν πάλιν ὀπίσω εἰς τὸν κρατῆρα, ὃ ἐφραξαν αὐτὸν ὁλότελα, συγκατασύρασαι ὃ ὡς 12 πήχεις τῆς ὑψωμένης πεδιάδος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ νεοσχηματίστος ἡφαιστίος ὕλη δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ εὗρῃ ἔξοδον, ἔτρεμεν ὅλον τὸ βῆλόν, ὃ τέσσαρες σεισμοὶ ἐνοήθησαν διακεκριμένως ἕως τὴν Νεάπολιν, ὁκτὼ μίλια ἀπέχουσαν, ὃ διὰ βραχίονος τῆς θαλάσσης χωρισμένην ἐκ τοῦ ἡφαιστίου. Μετ' ὀλίγον, τὰ ἀμυρὰ φῶτα, ὅσα ἐφάνησαν εἰς τὰ πλέον ὑψωμένα τοῦ βουνοῦ μέρη, καὶ ὁ συνοδεύων αὐτὰ μέγας θόρυβος, ἔδειξαν καθαρώς τὸν ἔσω ἐνεργούμενον ἀγῶνα. Ἐκρηξίς φοβερά, ὁμοία τῆς πρώτης, δὲν ἤργησε νὰ φανερώσῃ ὅτι ἠγοίχθη πάλιν ὁ κρατῆρ, ὅστις ἕως τὰς δέκα ὥρας τῆς νυκτός δὲν ἔπαυε νὰ ἐκπέμπῃ ἐυμεγέθεις στήλας πυρός ὃ ἀναμιμένων βράχων

εἰς 600 ἢ 700 πηχῶν ὕψος. Λιεδέχοντο δὲ τόσον ταχέως ἢ μία τὴν ἄλλην αἱ ἐκρήξεις αὐται, ὥστε αἱ καταπίπτουσαι οὐσίαι βιαίως ἐσυγκρούοντο μὲ ἄλλας ἐτι ἀναβαινούσας. Οἱ κρότοι ἦσαν ἀδιάκοποι, ὁμοιάζοντες τὸν ἤχον ποτὲ μὲν βροντῆς, ποτὲ δὲ τρομερᾶς κανονοβολήσεως. Εἰς τὰς δέκα ὥρας κατέπαυσε διόλου ἡ ταραχή· διὰ τῆς τελευταίας δὲ πτώσεως ἀναμμένων ὑλῶν ἐγεμίσθη πάλιν ὁ κρατὴρ, προμηνύων καθαρῶτα τὴν προσέγγισιν ἄλλων βιαιῶν ταραχῶν.

ΩΦΕΛΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

ΚΑΘΩΣ μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν, εὐρίσκονται κατὰ δυστυχίαν καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον τινές, οἱ ὁποῖοι, θέλοντες ἢ διόλου νὰ σβύσωσι τὴν παιδείαν, ἢ νὰ τὴν καταστήσωσι μονοπωλεῖον, ἀγωνίζονται μ' ὅλας τὰς δυνάμεις νὰ τὴν παραστήσωσιν ὡς ἐπιβλαβὴ εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, ἢ τοῦλάχιστον εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τοῦ λαοῦ. Ἄλλ' ἐπέρασαν οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι, ὅτε οἱ σοφισταὶ οὗτοι εὕρισκαν ὁπαδοὺς εἰς τὰ ὀλέθρια καὶ κοινοβλαβῆ αὐτῶν δόγματα. Ὁ πυκνὸς ἐκεῖνος καὶ σκοτεινὸς πέπλος, ὁ ὁποῖος ἐσχέπαζε τόσους αἰῶνας τὸν κόσμον ὅλον, ἐξεσχίσθη τώρα, καὶ πλέον δὲν ἔμεινε κανεὶς, ὅστις ν' ἀμφιβάλλῃ ἀκόμη, ὅτι τὸ φῶς εἶναι προκρινότερον ἀπὸ τὸ σκότος, ἢ ἡ ἀλήθεια προτιμότερα ἀπὸ τὸ ψεῦδος. Τώρα ἔξ ὁ καλὸς Χριστιανὸς, καὶ ὁ ἀγαθὸς πολίτης, ἔξ ὁ ἀπλῶς φιλόανθρωπος νομίζουσι τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τοῦ λαοῦ ὡς τὸ πρῶτιστον ἀπὸ τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ὁποιασδήποτε κοινωνίας. Ἐπειδὴ ὁ μὲν καλὸς Χριστιανὸς γνωρίζει καθαρῶς, ὅτι ἡ βάσις πάσης Χριστιανικῆς ἀρετῆς εἶναι ἡ γνῶσις τῶν ὁρθῶν καὶ ἀλανθάστων δογμάτων τῆς ἱερᾶς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως· αὕτη δὲ δὲν ἀποκτᾶται εἰμὴ διὰ τῆς ἀληθινῆς παιδείας. Ὁ δὲ ἀγαθὸς πολίτης βλέπει τὴν εὐδαιμονίαν τῆς κοινωνίας πάντοτε ἀνάλογον μὲ τὸν φωτισμὸν τῆς, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς ἴσην μὲ τὰς νοεράς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τῶν μελῶν τῆς. Αὐτὸς βλέπει προσέτι, ὅτι, ὅταν ἔθιμα ἀρχαιότατα καταντήσωσι νὰ ῥιζωθῶσιν εἰς ἓν ἔθνος, καὶ νὰ γίνωσι δευτέρα φύσις, τότε οὔτε κράτος οὔτε νόμοι δύνανται νὰ μεταμορφώσωσι τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους τούτου, ἀλλὰ μόνῃ ἡ ἀνατροφή καὶ ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας. Ὁ δὲ φιλόανθρωπος, εὐρίσκων πανταχοῦ τὴν ἀμάθειαν σύντροφον ἀχώριστον τῶν φρικωδεστάτων πλανῶν καὶ ἐλαττωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμπορεῖ νὰ ὑποπέσῃ ὁ ἄνθρωπος· εὐρίσκων, λέγω, τοὺς πονηροὺς καὶ κακούργους χωρὶς ἐξαίρεσιν κακοαναθραμμένους, εὐχεται τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ,

καὶ προσγορώτερον μέσον εἰς τὸ τέλος τοῦτο δὲν γνωρίζει εἰμὴ τὴν παιδείαν, τὸ θεμέλιον πάσης καλῆς ἀνατροφῆς.—Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Αἱ ΓΡΑΦΑΙ Εἰς τὴν ΓΑΛΛΙΑΝ.—Κατὰ τὸ 1833, ὁ εἰς Γαλλίαν ἐπιστάτης τῶν δημοτικῶν σχολείων, μέλος τοῦ Ἀνακτοβουλίου, κρίνας ἀναγκαιότατον νὰ λαμβάνωσι τὰ τέκνα τοῦ βασιλείου διδασκαλίαν Χριστιανικὴν, ἐξήτησεν ἀπὸ τὴν Βρετανικὴν Βιβλικὴν Ἑταιρείαν 40,000 ἀντίτυπα τῆς Νέας Διαθήκης. Ταῦτα ἐχαρίσθησαν. Τὸ 1834 διεμοιράσθησαν εἰς τὰ σχολεῖα 239 Βίβλοι, καὶ 23,683 Νέαι Διαθήκαι· τὸ δὲ 1835, 14,560 ἀντίτυπα τῆς Νέας Διαθήκης. Τὸ 1832 διεμοιράσθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν 164,990 ἀντίτυπα τῶν ἁγίων Γραφῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἀνεγινώσκοντο ἐκτεταμένως. Ἀποτέλεσμα τούτου ἐστάθη μεγάλη ἐλάττωσις ἐγκλημάτων. Εἶναι δὲ τοῦτο φυσικώτατον. Ὁ Λαβὶδ ἐρωτᾷ, 'Μὲ ποῖον τρόπον θέλει καθαρίζειν ὁ νέος τὸ δρόμον του;' ἔ ἀποκρίνεται, 'Μὲ τὴν φύλαξιν τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ.'—Φαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὅτι εἰς τριῶν ἐτῶν διάστημα διεμοιράσθησαν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Γαλλίας περὶ τὰς 80,000 ἀντίτυπα τῆς Νέας Διαθήκης. Μεγάλα καλὰ ἠδύνατό τις νὰ περιμένη ἀπὸ τὴν εἰς τὰ σχολεῖα ἀνάγνωσιν τῶν ἱερῶν Γραφῶν.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

ΕΙΜΑΙ μέσα εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ συγχρόνως εἰς τὴν Κῶν, Διατριβῶν εἰς Μωρῖαν, τὴν Ῥωσσίαν κατοικῶν.
Εἰς τὸ δῶμά σου συχνάζω, εἰς τὸν οἶκόν σου ποτὲ.
Εἰς τὸν τράχηλον δεμένον μὲ κρατῶν εἰς πωληταί.
'Εγὼ ἄψυχον μὲν εἶμαι καὶ χωρὶς ἀναπνοῆν,
'Ὅμως εἶμαι ἀναγκαῖον εἰς ἐκάστου τὴν ζωὴν.
Καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἔρως ἀφανίζει' ἐνταυτῷ,
'Ἄν τὸ ὑποκείμενόν μου δὲν ὑπάρχῃ ἐν αὐτῷ.
Ζῶ μακρὰν ἀπὸ τὰ δάση, πλην μὲ ζῶα κατοικῶ.
Εἰς τὴν γῆν ποτὲ δὲν εἶμαι, καὶ μὴ ἀνθρώπους συνοικῶ.
'Ὅπου ἡ πτωχὴ ἢ γέρον, ἀδιστάκτως προχωρῶ.
'Ἄν δὲ πλούσιος ἢ νέος, παρעὐθὺς ἀναχωρῶ.
Εἰς τὸν κόσμον δὲν μὴ εὐρίσκεις, ὅσον καὶ ἂν στοχασθῇς.
Πλην ἂν ᾖναι φῶς, μὲ βλέπεις εἰς τὴν μέσσην παρעὐθὺς.
Εἰς τοῦ κῶνωπος τὸ σῶμα εὐρυχώρως εἰσχωρῶ,
'Ἐνῶ τὸσον εἶμαι μέγα, ὥστε οὐδ' εἰς τὸ πᾶν χωρῶ.
Τί ἀκόμη δὲν μὴ εὐρίσκεις; τί ἀκόμη ἀπορεῖς;
Εἰς τὸ σπρῶμά σου νὰ μὴ εὐρὴς χωρὶς κόπον ἐμπορεῖς.
Πῶς εἰς ἐκστάσιν τοσαύτην, ἀναγνώστα, σὲ κινῶ;
Εἰς τὴν γλῶσσάν σου ἐπάνω αἰωνίως τριγυρῶ.

I. P. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΜΕΓΑΛΗΝ ἀπέχθειαν ἔχουν οἱ ἄνθρωποι εἰς νοητικὴν ἐργασίαν· καὶ ἂν εὐκόλως ἀπεκτῶντο αἱ γνώσεις, οἱ περισσότεροι, μ' ὅλον τοῦτο, ἡθελαν εὐχαριστεῖσθαι νὰ μένωσιν ἀμαθεῖς μᾶλλον παρὰ νὰ δοκιμάσωσιν ὀλίγον κόπον διὰ νὰ φωτισθῶσι.